Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra CHRISTIANE

Citation: Wied, Gustav: ”Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966”, i Wied, Gustav: *Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 188. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied02val-shoot-idm139908712884416/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966

Christiane op til Kirken. Han kunde bede Smeden om at laane hans Enspænder.

— — — —

Rasmus fik Vognen; og Lørdag Aften kørte han og Smeden af Sted med Kisten. De skulde saa med det samme hente det Læs Sylthø oppe i Kirkevænget.

— — — —

Og om Søndagen efter Tjenestetid blev saa Christiane begravet.

Der var ikke mange „Dikkedarer" paa Færde med det. Hun var Fattigfolks Barn, og mere end et Par Kroners Penge havde Præsten vel ikke faaet. Og dog talte han saa nydeligt om, hvor haardt Livet hernede paa Jorden mange Gange var at stride sig igennem; men naar vi bare vilde lære at bøje vor genstridige Ryg under Prøvelsernes Kors og med Taalmodighed bære, hvad Vorherre sendte os, saa kunde vi være evig forvissede om, at Lønnen skulde nok komme af sig selv oppe i Himmelen.

Rasmus sad og rokkede frem og tilbage i Stolen, mens han ivrig gned sig ned ad de graablaa Vadmelsbukser. Skraaen vendte han hvert Øjeblik. Den var saa underlig saftig i Dag, syntes han.

Og Maren snød Næsen den ene Gang højere end den anden. Tilsidst var der ikke en tør Plet at finde paa hele Lommetørklædet. Saa snød hun videre med Fingrene og tørrede sig langs ad Tommelen helt ned paa Haandleddet.

— — — —

Ude paa Kirkegaarden gik det i en Fart, da Præsten skulde til Byen at forrette en Vielse.

— — — —

Paa Vejen fra Kirken stak Maren Hovedet indenfor hos Smeden:

— Om han og Konen ikke ha'de Lyst til at gøre et lille Rend hen til dem saadan paa det Lav tolv—et? Hun ha'de faaet saadan et rigtig rart Stykke Svinemørbrad paa en to—tre Pund her forgangen hos Slagteren, da hun var ude at tale med Præsten.

— Tak, som byder! sagde Smeden. Og da han syntes,